ହରି ବଦନ ରାୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ବିହାର ରାଜ୍ୟ

୪, ଡିସେମ୍ବର 2004

[କେ. ଜି. ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନ ଏବଂ ଡ. ଏ. ଆର୍. ଲକ୍ଷ୍ମଣନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860:

ଧାରା 302/34 ଏବଂ 201/34-ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିହତ-ଘଟଣାକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯାଇଥିଲା-ଶରୀରକୁ ନଦୀରେ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇଥିଲା-ବିଘଟିତ ମୁଣ୍ଡ ଏବଂ ହାଡ଼ ଉଦ୍ଧାର-ମୁଣ୍ଡଟି ମୃତକଙ୍କର ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିଲା-ଶରୀରର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶରେ କ୍ଷତ ଚିହ୍ନ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା-ଅପରାଧର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ-ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ଦଣ୍ଡାଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଇନାହିଁ ।

ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସହ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 302/34 ଏବଂ 201/34 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଅସ୍ତ୍ରରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଏହି ଘଟଣାରେ PW. 5,7 ଏବଂ 8, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୃତଦେହକୁ ଏକ ଡଙ୍ଗାରେ ନେଇ ନଦୀରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲା । ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ଏକ ବିଘଟିତ ମୁଣ୍ଡ, ଯାହା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ କିଛି ହାଡ଼ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆକ୍ଷେପିତ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୋଷ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ତେଣୁ, ଅବଶିଷ୍ଟ ଛଅ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ: PW 5,7 ଏବଂ 8 ଏହି ଘଟଣାର ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ।ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ଶରୀରର ମୁଣ୍ଡ ଅଂଶ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବୋଲି । ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ବିବରଣୀରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଶବଟିର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶରେ କେତେକ କ୍ଷତ ଚିହ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ଅପରାଧ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ PW 5,7 ଏବଂ 8 ଙ୍କର ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଅଛି । ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ମୂଲ୍ୟାୟନ ସମୟରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ନାହିଁ । ତଦନ୍ତ ମଧ୍ୟ ସଠିକ୍ ଭାବରେ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେଥିରେ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ଦର୍ଶାଯାଇ ନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ।

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକରିତା: ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1419/2003 ।

ଫୌଜଦାରୀ (D.B.)316/1995 ରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 19.2.2003 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଏଲ୍. ନାଗେଶ୍ୱର ରାଓ, ଅଜୟ ଭଲ୍ଲା, ରାଜୀବ ସିଂହ, ସୁଶ୍ରୀ ଆଭା ଆର. ଶର୍ମା, ସୁଶ୍ରୀ ସୁନୀତା ସିଂହ ଏବଂ ରାଜେଶ ପ୍ରସାଦ ସିଂହ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବି. ବି. ସିଂହ ଏବଂ କୁମାର ରାଜେଶ ସିଂହ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କେ. ଜି. ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନ: ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 34 ସହିତ ସମପଠନୀୟ ଧାରା 302 ଏବଂ ଧାରା 201 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ବିହାରର ଚାପ୍ରାର ୬ଷ୍ଠ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାତ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 34 ସହିତ ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଧାରା 201 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ତିନି ବର୍ଷ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସମସ୍ତ ସାତ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତ ମିଳିତ ଭାବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନ ବିଚାରଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ, A- 1 ଦୁବ୍ଲାଲ ରାୟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କର ରାୟକୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି ।

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ 29.12.1986 ସକାଳ ପ୍ରାୟ 7ଟା ବେଳେ ମୃତ ରାମ କୃଷ୍ଣ ସିଂହ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଏବଂ ସହ-ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ସହ ପୂର୍ବଦିନ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ତାଙ୍କ ମା 'ଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ସଂସ୍କାର ସ୍ଥାନରେ ଚିତାଭସ୍ମ ଉପରେ କ୍ଷୀର ଛିଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଦରିୟାଗଞ୍ଜ ଘାଟ ଯାଇଥିଲେ । ଏହି ରୀତିନୀତି ସମାପ୍ତ କରିବା ପରେ, ମୃତ ରାମ କୃଷ୍ଣ ସିଂହ, ଉମା ସିଂହ, ବୀରେନ୍ଦ୍ର ସିଂହ ଏବଂ କପିଲ ସିଂହଙ୍କ ସହ ଫେରି ଆସୁଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ସୂଚନାଦାତା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେମାନେ ନଦୀରେ ଗାଧୋଇବା ପାଇଁ କିଛି ମିନିଟ୍ ସେଠାରେ ରହିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ରାମ କୃଷ୍ଣ ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେମାନେ ସନ୍ଥ ଲାଲ ରାୟଙ୍କ ଘର ସମ୍ମୁଖରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, A-1 ଦୁବ୍ଲାଲ ରାୟ (ମୃତ) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ରାମ କୃଷ୍ଣ ସିଂହଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । A-1 ଦୁବ୍ଲାଲ ରାୟ ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ରାମ କୃଷ୍ଣ ସିଂହଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପ୍ରବାର୍ତାଇ କରିଥିଲେ । A- 2 ହରି ବଦନ ରାୟ ଏବଂ A-3 ପରୱା ରାୟ, ମୃତକ ରାମ କୃଷ୍ଣ ସିଂହଙ୍କ ଡାହାଣ ଛାତି ଏବଂ ବାମ ପେଟରେ ଭାଲା ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ । ରାମ କୃଷ୍ଣ ସିଂ ଖାଲରେ ପଡ଼ିଗଲେ, ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଭିନ୍ନ ଆଘାତ ଜାରି ରଖିଥିଲେ ।

ମୃତ ରାମ କୃଷ୍ଣ ସିଂହଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ରାମ କୃଷ୍ଣ ସିଂହଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇ ପାରିନଥିଲେ । ଏହାପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏକ ବାଉଁଶ ଭେଳା ଆଣିଥିଲା ଏବଂ ରାମ କୃଷ୍ଣ ସିଂହଙ୍କ ଶବକୁ ବାଉଁଶ ଭେଳାରେ ବନ୍ଧା ଯାଇଥିଲା । କିଛି ଗ୍ରାମବାସୀ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘଉଡ଼ାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ରାମ କୃଷ୍ଣ ସିଂହଙ୍କ ଶବକୁ ନଦୀକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଡଙ୍ଗାରେ ନେଇ ଡଙ୍ଗାକୁ ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ରାମକୃଷ୍ଣ ସିଂହଙ୍କ ଶବକୁ ନଦୀରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ସୂଚନାଦାତା, ମୃତ ରାମ କୃଷ୍ଣ ସିଂଙ୍କ ପୁଅ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଦିନ ମାମଲା ପଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇଥିଲା । 4.1.1987 ରେ, ଅନୁସନ୍ଧାନ ସମୟରେ,

ଭାବନଗାୱା ଗ୍ରାମରେ ନଦୀରୁ ବିଘଟିତ ମୁଣ୍ଡ ଏବଂ କିଛି ହାଡ଼ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପରେ ଏକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ 17 ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ । PW 5,7 ଏବଂ 8 ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ । ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ଖପୁରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହାଡଗୁଡ଼ିକ ମୃତ ରାମ କୃଷ୍ଣ ସିଂ ଥିଲା ବୋଲି ଏହା ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ, PW 3 ନିତ୍ୟ ନନ୍ଦ, PW 4 ରାଜ ବଲ୍ଲଭ ସିଂ, PW 6 ରଘୁବଂଶ ସିଂ, PW 7 କପିଲ ସିଂ ଏବଂ PW 8 ଅଜୟ କୁମାର ସିଂଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା । PW 6 ରଘୁବଂଶ ସିଂହ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ ହତ୍ୟା ପରେ ସେ ମୃତଦେହକୁ ଖୋଜାଖୋଜି କରିଥିଲେ ଏବଂ 4.1.1987 ରେ ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ ଶବଟି ଭାବନଗାୱା ଠାରେ ନଦୀରେ ପଡ଼ିଛି । ସେ ସକାଳ 10.00 ରେ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଗାଁର ମୁଖିଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ ଶବଟିର ମୁଣ୍ଡ ଅଂଶ ଏକ କପଡ଼ାରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହିଁ କପଡ଼ା ଗଣ୍ଠିଲି ଖୋଲାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ ମୁଣ୍ଡଟି ରାମ କୃଷ୍ଣ ସିଂହଙ୍କର ଥିଲା । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଅତ୍ୟଧିକ ବିଘଟିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲା ଏବଂ 10-15 ମିନିଟ୍ ପରେ ମାଂସ ଶରୀରୁ ଅଲଗା ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା । ଅନୁସନ୍ଧାନ ଅଧିକାରୀ PW 11, ମଧ୍ୟ PW 6ଙ୍କର ପ୍ରମାଣକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । PW 3 ନିତ୍ୟ ନନ୍ଦ, PW 4 ରାଜ ବଲ୍ଲଭ ସିଂହ, PW 7 କପିଲ ସିଂହ ଏବଂ PW 8 ଅଜୟ କୁମାର ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତଦେହକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମୃତଦେହକୁ ଛପ୍ରା ସଦର ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହିସାକ୍ଷୀମାନେ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ମୁଣ୍ଡ ଅଂଶକୁ ରାମ କୃଷ୍ଣ ସିଂହଙ୍କ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିଥିଲେ ।

PW 10 ଡାକ୍ତର ବି. ଏନ୍. ମିଶ୍ର ଶବ ବ୍ୟବଛେଦ କରିଥିଲେ । ଏହା ଟିପ୍ପଣୀ ଦେବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ମୃତ ଶରୀରର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶରେ ଆଘାତର କିଛି ଚିହ୍ନ ମିଳିଥିଲା । କେବଳ କିଛି ହାଡ଼ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇ ପାରିଥିଲା ଏବଂ ଶବ ବ୍ୟବଛେଦ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା ଏବଂ ଅଧ୍ୟାପକ ଏବଂ ଶରୀର ଗଠନ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗର ମୁଖ୍ୟ PW 15 ଡକ୍ଟର ଏନ୍. କେ. ଝା, ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ହାଡ଼ଗୁଡିକ 45 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବୟସର ପୁରୁଷଙ୍କର ଥିଲା । ଏହି ଅପରାଧ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ PW 5, PW 7 କପିଲ ସିଂହ ଏବଂ PW 8 ଅଜୟ କୁମାର ସିଂହଙ୍କ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ରହିଛି । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ

ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ PW 8 ଅଜୟ କୁମାର କହିଥିଲେ ଯେ A-2 ହରି ବଦନ ରାୟ ଏବଂA-5 ଜ୍ଞାନଚାନ୍ଦ ରାୟଙ୍କ ପିତା ଲୋକନାଥ ରାୟଙ୍କୁ ଧରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଗାଈ ଚୋରି କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ କରି ରାମ କୃଷ୍ଣ ସିଂହଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମୃତ ରାମ କୃଷ୍ଣ ସିଂହ କହିଥିଲେ ଯେ ଲୋକନାଥ ରାୟଙ୍କୁ ପୋଲିସ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର କରାଯାଉ, କିନ୍ତୁ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନକୁ ଯିବା ବାଟରେ ଲୋକନାଥ ରାୟଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ରାମ କୃଷ୍ଣ ସିଂହଙ୍କ ପ୍ରରୋଚନାରେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିବ । PW 5, PW 7 ଏବଂ PW 8ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୀକ୍ଷା ଏବଂ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣର ତର୍ଜମା ସମୟରେ ଆମେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ପାଉ ନାହୁଁ । ତଦନ୍ତ ମଧ୍ୟ ସଠିକ୍ ଭାବରେ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ଦର୍ଶାଇ ପାରିନଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଅସହମତି ପ୍ରକାଶ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ଆମେ ପାଉନାହୁଁ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଆର୍.ପି   ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।